

om de erkenning van het onvoorwaardelijk gezag van de Heilige Schrift ook in het wetenschappelijk bedrijf en daarin om de vorming van waarachtige christen-intellectuelen, die een leidende positie op de onderscheidene levensgebieden zullen kunnen innemen. In dit licht gezien, zal ieder lid der organisatie in fundamenteelen zin evangeliserend bezig moeten zijn.

Genoemd feit vindt echter niet zijn enige oorzaak in het indifferentisme. Van tijd tot tijd doen zich ook andere motieven gelden, welke er toe leiden, dat men niet aan de V.U. komt studeren. We komen daarbij in aanraking met een groep, die wel degelijk voorstander is van Christelijke Wetenschapsbeoefening en zich hiervoor ten volle wil inzetten, maar meent zich daarbij zeer kritisch en bovendien dikwijls geheel afwijzend te moeten instellen tegenover hetgeen er op dit gebied binnen het kader van de V.U. gebeurt. Zij zijn de overtuiging toegedaan, dat men daar zozeer heeft afgeleerd, in zijn wetenschappelijke arbeid bij voortduur met het geopenbaarde Woord van God te rade te gaan, dat zij zich niet meer verantwoord achten aan de instandhouding daarvan mede te werken.

Nu moeten we ons er m.i. voor hoeden, de levenshouding van deze mensen zonder meer te bagatelliseren. Daarvoor zijn zij te ernstig. Voorzover hun critiek zakelijk juist is, zullen wij ons deze moeten laten welgevalen. De V.U. is tenslotte geen smetteloze gemeenschap. Evenals het bestaan van elk individueel Christen wordt ook haar bestaan doorsneden door de radicale antithese tussen het Rijk Gods en het Rijk der Duisternis, inzoverre zij nog ten volle begrepen is in de grote worsteling om de vrijmaking van het scheepsel, waarvan Rom. 8 ons spreekt. Een oncritische houding zal zeker niet heilzaam werken. Steeds moeten wij bereid zijn om ons, ook door onze tegenstanders, in de grote lijn, vanuit het Evangelie te laten corrigeren, inzoverre ook de V.U. als gemeenschap bij voortduur zal moeten jagen naar de volmaaktheid, waartoe God ons in alle levensverhoudingen oproept.

Daarbij mogen wij echter niet blijven staan. We zullen de critici, die zich geheel los maken van de V.U.-gemeenschap, nu ook moeten wijzen op hun geheel foutieve houding. Want deze is in den grond van de zaak niet Gereformeerd, doch dopers, dus on-Bijbels. Hun streven is gericht op de vestiging van het volmaakte, smetteloze Godsrijk in deze bedeling. Zij willen, met miskenning van de gebrokenheid van het menselijk leven, die, gelijk de Heilige Schrift ons zo duidelijk leert, tot de Wederkomst van Christus zal blijven bestaan, vooruitgrijpen op het eeuwige Vredesrijk, waar alleen gerechtigheid zal heersen.

Zij zullen echter van dezen foutieven weg moeten worden bekeerd. Ook hier ligt een belangrijke

taak voor de leden onze organisatie, die ongetwijfeld veel geduld en zelfverloochenende liefde eist. De genoemde critici zullen er op moeten worden gewezen, dat zij, door zich te distantiëren, schromelijk hun taak als belijdend Christen verwaarlozen, dat zij zich juist midden in de V.U.-gemeenschap moeten plaatsen om ook daar, gedachtig aan het 'ecclesia reformata semper est reformanda' bij voortduur reformerend bezig te zijn. Critiek, mits opkomend uit een liefdevol hart en ingebracht bij de bevoegde colleges, kan niet anders dan dankbaar ontvangen worden.

Zo ligt dus hier voor de leden onze organisatie een dubbele roeping. Laten zij ook deze met getrouwheid en gedragen door waarachtige liefde voor het Koninkrijk Gods vervullen.

J.D.D.

De V.U.dagen op 5 en 6 Juli

In het bekende boek van Den Doollaard 'Het verjaagde water' wordt gesproken over 'het kleine hoekje van het waterheelaal, dat Walcheren heet' en van 'het door een energiek volk aan het water ontrukte eiland'. Wie Walcheren in de laatste oorlogsjaren gezien heeft en nu in den laatsten tijd opnieuw, zal te beter begrijpen wat de schrijver met zijn boek en de hier geciteerde woorden bedoeld heeft.

Op dat eiland, dat kleine hoekje van het waterheelaal, zullen straks de V.U. vrienden- en vriendinnen zich verenigen en zij zullen opnieuw zien, met verbazing en bewondering, wat daar in korten tijd gepresteerd is. Dat wordt een aparte attractie van de V.U. dagen 1950. Maar ook afgedacht hiervan, is het programma veelbelovend. Het is zo goed als klaar. Het lijstje van sprekers en sprekerssters ziet er als volgt uit:

Wetenschappelijke samenkomst:

referaten van Dr L. van der Zanden te Groningen en Prof. Dr R. Hooykaas.

Vrouwenvergadering:

causerieën van Mevrouw S. Verdam-Okma en Prof. Dr F. de Roos.

Bidstond:

voorganger Ds G. Smeenk van Almelo.

Jaarvergadering:

Redevoeringen van Mevrouw Prof. Dr G. H. J. van der Molen en Prof. Dr S. U. Zuidema.

De derde spreker van den dag is wel uitgenodigd, doch heeft nog niet kunnen beslissen. In een volgend nummer hopen we deze aanvulling nog te kunnen melden.

De Regelingscommissie treft alle maatregelen om de vele bezoekers, die verwacht worden te kunnen ontvangen. Het mooie nieuwe Veilingsgebouw te Middelburg biedt ruimte genoeg. Naar wij vernemen, zullen er vele groepen uit Zeeland, maar ook uit de andere provincies, zich per bus naar Middelburg begeven om de belangrijke vergaderingen bij te wonen. Wie het plan heeft een dergelijke gezamenlijke tocht te organiseren, verzuime niet daarvan aan de Regelingscommissie mededeling te doen.